მშრომელტარებო, ერთელა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მესამე.

კომუნისტი

ს. ს. ს. რ.
ცენტრალურ და ტფილისის
კომიტეტის
და სრ. საქ. მ., გ., წ. არ. და მატრ. დეპ. საბ.
ცკის ორგანო

რედაქცია
ტფილისი, რუსთველის პროსპექტი № 24, მეორე სართული.

მთავარი კანტორა
ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24, ტელეფონი 5 48.

რედაქციაში საქმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე ჯარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე.
ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში—8.000.000 მ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის—8.500.000 მან. კოლექტ. ხელის მოწ. 5.000.000 მ. განცხადება 15 ჯ. ჩერჩონცებით ნომპარელის სტრიქონი. სამკლოვიარო განცხადება 4 მან. ერთვონცებით.

დღიური

ტიურინგიაში კომპარტიას და სოციალ-დემოკრატიულ პარტიას შორის სწარმოებს მოლაპარაკება მთავრობის შედგენის შესახებ.
მთელ გერმანიაში სიმშილობის და უმუშევრობის წინააღმდეგ ბრძოლა ძლიერდება.
ჰილფერდინგმა განაცხადა, რომ სოციალ-დემოკრატიულმა პარტიამ დაჰკარგა ნდობა და ავტორიტეტი მშრომელთა თვალში.
ვარშავაში სიმაგრის აფეთქების დროს მოკლულია 2000 კაცი.
ბულგარეთში თეთრი ტერორის მსხვერპლი შეიქნა 3000 კაცი; დატუსაღებულია 15,000 კაცი.

№ 237 სამშაბათი, 16 ოქტომბერი, 1923 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 400.000 მ. № 237

დღეს, 16 ოქტომბერს, სადამოს 7 საათზე, დანიშნულია

ს. ს. ცკის პრეზიდიუმის სხდომა

დასწრება ყველა წევრთა და კანდიდატთა სავალდებულოა.
ს. ს. ცკის მდივანი **ბაბაშვილი**.

მოსავალის დღესასწაული

ცირკულიარი

ცენტრალური პარტიის და აბალგაზრდობის კომკავშირის ყველა ცენტრალურ და საოლქო კომიტეტებს.

1) ოქტომბრის შუა რიცხვებში უნდა ჩატარებულ იქნეს „მოსავლის დღის“ დღესასწაული. დღესასწაულის ძირითად მომენტს შეადგენენ:

ა) სასოფლო მეურნეობის მდგომარეობის გამორკვევა ს. ს. რ. კავშირში და ადგილებზე.

ბ) გლეხთა მეურნეობის მოსავლიანობის გაუმჯობესებისათვის, აუცილებელ ზომების ცხოვრებაში გატარების პროპაგანდა.

გ) მუშების და გლეხების კავშირის განმტკიცება მიწდვრის სამუშაოს წარმატებით დასრულების დღესასწაულის ნიადაგზე.

2) დღესასწაულის ჩატარების ინიციატივას კისრულობენ აბალგაზრდობის კომკავშირის კომიტეტები და უჯრედები.

ამ დღესასწაულის ჩატარების საქმეში აბალგაზრდობის კომკავშირის ორგანიზაციებს უნდა გაეწიოს სრული დახმარება.

3) საჭიროა დაწერილებით იქნეს შემუშავებული დღესასწაულის პოლიტიკურ-განმანათლებელი ნაწილი, დღესასწაულის დღისათვის სოფლის უჯრედებს უნდა დაურიგდეს ლიტერატურა სასოფლო მეურნეობის შესახებ, გატარებულ იქნეს ფართო საagitაციო კამპანია პარტიულ-საბჭოთა პრესაში.

4) დღესასწაულის ჩატარებაში უნდა ჩაბმულ იქნენ კულტურული ძალები, პირველ ყოვლისა აგრონომები, სოფლის სკოლების და ქალაქის სასოფლო სამეურნეო სასწავლებლების მოწაფეები.

საჭიროა დღესასწაული აღინიშნოს ადგილობრივი გლეხთა მეურნეობის მდგომარეობის თვალსაჩინო დემონსტრაციით, მოეწყოს მცირე გამოფენები, მიეცეს საუკეთესო მეურნეობებს მცირე პრემიები.

5) დღესასწაულის გეგმაშეწონილად ჩატარებისათვის საჭიროა დაუყოვნებლივ მოეწყოს ქალაქებში და მაზრებში „დღესასწაულის დღის“ მოსწყობის კომისიები, რომლებშიაც შეელენ აბალგაზრდობის კომკავშირის კომიტეტების, პარტკომების, მიწადმოქმედების კომისარიატის ორგანოების, კოოპერაციის, განათლების სახალხო კომისარიატის, განათლების მუშაკთა და მიწა-ტყის კავშირების და წითელი არმიის წარმომადგენლები.

რ. კ. პ. ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტის მდივნის მაგიერ ზ. ორახელაშვილი.

რუსეთის აბალგაზრდობის კომკავშირის ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტის მდივნის მოადგილე **ბობრიშევი**.

სრულიად-რუსეთის პროფკავშირთა ცენტრალურ საბჭოს ამიერ-კავკასიის ბიუროს თავმჯდომარის მაგიერ **ა. კვლივიცკი**.

ამიერ-კავკასიის სოც. ფედ. სახ. რეს. საბურსახოთა სახალხო კომისარი **მირზაანსკი**.

ამიერ კავკასიის ცენტრო-სოიუზის თავმჯდომარის მოადგილე **ბალტინი**.

„მოსავლის დღესასწაული“

როგორც ზევით გამოქვეყნებულ ციკულიარიდან გაიგებს მკითხველი, მომდინარე თვეში უნდა მოეწყოს „მოსავლის დღესასწაული“.

ეს კამპანია ბევრმხრივია მნიშვნელოვანი. მოსავლის აკრეფა ჩვენში თითქმის ყველგან დამთავრებულია. გამორკვევა ამ მოსავლის რაოდენობის და ღირსების, აგრეთვე კი მთელი ჩვენი სასოფლო-სამეურნეო მდგომარეობის—წარმოადგენს აუცილებელ საჭიროებას. დღესვე უნდა გავითვალისწინოთ ჩვენი გლეხობის უკვე მოსული მარაგი, მთელი წლის სარჩო, აგრეთვე დანაკლისი ამ სფეროში, ცნობაში მოვიყვანოთ ამა თუ იმ რაიონის მოსავლის სიმწირე, რათა ამის მიხედვით წარმოთის ხელისუფლებამ თავისი მუშაობა და აქედანვე შეუდგეს მომავლისათვის სათესლე და დასახმარებელ ფონდების შექმნას.

მაგრამ „მოსავლის დღესასწაული“ მნიშვნელობა ამით არ ამოიწურება. მოსავლის გამორკვევასთან ერთად, ამ დღეს ჩვენ უნდა ვეცადოთ ფართე პროპაგანდა ამ ღონისძიებათა გასატარებლად ცხოვრებაში, რომელნიც ადორძინებენ სასოფლო მეურნეობას და ხელს შეუწყობენ გლეხობის ნაყოფიერების გაზრდის საქმეში.

ჩვენი გლეხი გამრჯელია და ბრომის მოყვარე. მაგრამ მას აკლია როგორც საჭირო სასოფლო-სამეურნეო იარაღები და მასალები, აგრეთვე მიწის რაციონალურად დამუშავების და მოვლის ცოდნა, რის გამო მისი შრომა ხშირად ნაყოფიერებას ვერ იძლევა და ხელოვნურ ნაყოფს; მიუხედავად ამისა, რომ ჩვენი გლეხი მთელ სიცოცხლეს ჰპატრონობს ყველა ატარებს, მას მაინც ვერ დაუწევია თავი გაჭირვებიდან.

საბჭოთა ხელისუფლება სასოფლო-მეურნეობის ასაყვავებლად და გლეხობის მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად უდიდეს ენერგიას და საშუალებებს ხარჯავს. ამ ღონისძიებათა გაყვანა, ჯაობიან ადგილების ამოშრობა, სასოფლო-სამეურნეო იარაღის და სათესლე მასალის მიწოდება გლეხობისათვის და მრავალი სხვა ღონისძიება, რომლებსაც ანხორციელებს საბჭოთა ხელისუფლება, აქეთკენაა მიმართული.

თვით გლეხური მასა ცხოვრებამ უნდა დაიჯეროს და აღიაროს ეს ბლობითი მუშაობით, მან თვითონ უნდა გამოიჩინოს ინიციატივა, შემოქმედებითი აქტივობა. და ეს ასეც ხდება. გლეხობა დიდი ხალისით ეგებება საბჭოთა ხელისუფლების ნაბიჯებს, გადადგმულთ სასოფლო მეურნეობის ასაღორძინებლად.

ამ მიმართულებით გლეხობის ასამოძრავებლად შემდეგში მუშაობა კიდევ უფრო უნდა გაფართოვდეს, კერძოდ ამისთვის უნდა იქნას გამოყენებული „მოსავლის დღესასწაული“.

ამ დღეს უნდა გაიმართოს გლეხებს შორის აგრონომიული ხასიათის საუბრები, ამასთან მოეწყოს რაიონებში, თემებში, სოფლებში სასოფლო-სამეურნეო გამოფენები, სადაც ისინი თვალსაჩინოდ გაეცნობიან სოფლის მეურნეობის დღევანდელ მდგომარეობას, მის მიღწევებს, საშუალებებს საქმის უკეთ დასაყენებლად.

გარდა წმინდა სამეურნეო მნიშვნელობისა განზრახულ დღესასწაულს აქვს საგრძნობი პოლიტიკური მნიშვნელობა.

გლეხობამ წლის განმავლობაში დიდი მუშაობა შეასრულა, მან მოიხადა მოელეშა როგორც თავის, ისე ქვეყნის წინაშე, თავის მარჯვენით შექმნა წლის სარჩო.

ამ მუშაობის დასრულებისას, საბჭოთა ხელისუფლება, ჩვენი პარტია, მუშათა კლასი მიულოცავენ გლეხობას საქმის წარმატებით დამთავრებას.

„მოსავლის დღესასწაულმა“ ხელი უნდა შეუწყოს გლეხობის კავშირის განმტკიცებას მუშათა კლასთან, კომუნისტურ პარტიასთან, საბჭოთა ხელისუფლებასთან.

მუშათა კლასი უაღრესად დაინტერესებულია გლეხობის კეთილდღეობაში, მისი შრომის ნაყოფიერებაში, როგორც იმიტომ, რომ ის მისი მომმარაგებელია, აგრეთვე იმიტომაც, რომ ეს საფუძველია პროლეტარიატის გამარჯვების, საბჭოთა ხელისუფლების სიმტკიცის, ამიტომაც მუშათა კლასი გლეხობასთანაა ჭირსა და ლხინშიც.

„მოსავლის დღესასწაული“ უნდა გახდეს მუშათა კლასის და გლეხობის ერთობის დემონსტრაციის დღედ.

საჭიროა მხოლოდ ეს დღე მოეწყოს რიგიანად. დაუყოვნებლივ უნდა შეუდგეთ საამისო სამზადისს. ამისათვის უნდა გამოვიყენოთ ყველა პარტიული, საბჭოთა და სხვა ძალები.

მხ. ლენინის ჯანმრთელობა საგრძნობლად გაუმჯობესდა.

მოსკოვი 14 ოქტომბერი. ჯანმრთელობის დაცვის დღესასწაულზე, რომელიც გამოფენაზე გაიმართა, ჯანმრთელობის სახ. კომისარმა ამხ. სემაშკომ გლეხების მრავალ შეკითხვებზე განაცხადა, რომ ლენინის ჯანმრთელობა აგვისტოს პირველ რიცხვებიდან საგრძნობლად გაუმჯობესდა, რაც მოულოდნელი იყო ექიმებისათვის. საერთო თვითგრძნობა კარგია. ამხ. ლენინი კითხულობს გაზეთებს და აინტერესებს სხვადასხვა საკითხები. რა თქმა უნდა მას ჯერ კიდევ ესაჭიროება მკურნალობა, ვიდრე მუშაობას დაუბრუნდებოდეს.

პოლონეთის პანები ამოძრავდნენ

საბჭოთა კავშირს დასავლეთის საზღვარზე ჰყავს ერთი „მოუსვენარი“ მეზობელთაგანი. ჩვენ ვლაპარაკობთ პანების პოლონეთზე.

თავის თავად ცხადია, ისინი ვერ ურიგდებიან გვერდით საბჭოთა ხელისუფლების, გამარჯვებული მუშათა კლასის არსებობას, ამასთან ატარებენ უდიდეს იმპერიალისტურ ზრახვებს და ლამობენ გაფართოვებას აღმოსავლეთით საბჭოთა რესპუბლიკის ტერიტორიის ხარჯზე.

ისინი მუდამ იღუპავენ კბილებს მუშურ-გლეხური მთავრობის წინააღმდეგ მაგრამ წითელარმიელის ხიშტი, საბჭოთა ხელისუფლების უაღრესი მშვიდობისმოყვარეობა, თვით პოლონეთის შინაური მდგომარეობის მერყეობა, მისი მშრომელ მასების უკმაყოფილება იქ გაბატონებული ჯგუფების შინაური და საგარეო პოლიტიკით, ამასთან არახელსაყრელი საერთაშორისო სიტუაცია აჩერებდნენ პოლონელ ავანტიურისტებს ხელებს, გაშვერილ საბჭოთა კავშირის მშრომელთა დასახრობად.

როგორც სჩანს, პოლონეთის მესვეურები დღეს, საერთაშორისო მდგომარეობის გართულების მოლოდინში, კიდევ ერთხელ ნიადაგს ცდიან, რათა ერთხელ კიდევ სცადონ ბედი.

მკითხველი დღევანდელი დეპეშებიდან გაეცნობა იმ ღონისძიებებს, რომლებსაც ადგილი ჰქონდა ამ დღეებში რუსეთ-პოლონეთის საზღვარზე.

პოლონეთის ჯანდარმების ხელით განკმირულ იქნა საბჭოთა წარმომადგენელი, ამხ. გერცენშტეინი, ვოლინის მოსაზღვრე რაიონის ჯარის სამხედრო კომისარის მოადგილე. მისი „დანაშაულობა“ მხოლოდ იმაში გამოიხატა, რომ ის, საზღვრის დროს, შეცდომით და შემთხვევით გადასცდა საზღვარს. მ-ნ უსიტყვოთ შეასრულა პოლონელ ჯანდარმების მოთხოვნა, ჩამოხტა ცხენიდან და დანებდა მათ მაგრამ, წინააღმდეგ არსებულ წესებისა, ის არ წაიყვანეს პოლონეთის მოსაზღვრე ჯარის შტაბში, საქმის გამოსარკვევად, არამედ სრულიად უიარაღოს აუტეხეს სროლა. დაჭრილი ამხანაგი არ დაანებეს ამ შემთხვევის გამო მოსულ საბჭოთა წარმომადგენელს. ამბ. გერცენშტეინი გადაყვანილ იქნა ქ. შუმსკში და იქ გარდაიცვალა.

მეორე ცნობა ეხება პოლონეთიდან გადმოსულ ბანდიტური ბრბოს თავდასხმას საბჭოთა მატარებელზე, საზღვრიდან 25 ვერსის დაშორებით. ბანდიტის გადმოსვლა პოლონეთის ტერიტორიიდან, მათ მიერ ძარცვაგლეჯის წარმოება საბჭოთა მიწა-წყალზე, ტრანსპორტის განადგურება, არც-დარეგის შეტანა და მშვიდობიანი ცხოვრების დარღვევა მოსახლეობის შორის, ეს ძველი ამბავია. დღეს ისევ მეორდება ეს ისტორია.

პანების პოლონეთის ასეთი ავაზაკური და აგრესიული აქტები პროვოკაციული ხასიათისაა. ის, უეჭველია, ნაყოფია წინასწარ გამომუშავებულ გეგმისა, რომლის შედგენაში, შესაძლებელია, ურევია საფრანგეთის მთავარი შტაბის ფარული ხელი. პოლონეთი ფიქრობს ასეთი კბენით გამოიწვიოს საბჭოთა ხელისუფლება და ჩააბას ის სისხლისმღვრელ ომში.

პოლონეთის ასეთი ავაზაკური თავდასხმა, ეშვი არ არის, გამოიწვევს უეჭველ აღშფოთებას მთელ საბჭოთა კავშირის მშრომელ მასაში.

საბჭოთა ხელისუფლება ჩაბმულია აღმშენებლობითი მუშაობაში, მას სურს ყველასთან ნორმალური, მშვიდობიანი დამოკიდებულების დამყარება. ამისათვის ის მაქსიმალურ დათმობებზე წავიდა კერძოდ პოლონეთთან.

მაგრამ ყველაფერს აქვს საზღვარი. საბჭოთა ხელისუფლება ვერ მოითმენს პოლონეთის ასეთ ვერაგულ თავდასხმას. ის პოლონელ პანებს ასეთი თავხედობისთვის მოსთხოვს სასტიკ

რა თქმა უნდა, ჩვენ შორსა ვართ ომის განზრახვიდან. საბჭოთა ხელისუფლება არ წამოეგება პოლონეთის პროვოკაციულ ანკესზე. მაგრამ ამავე დროს საბჭოთა ხელისუფლება მზად არის ყველა მის განკარგულებაში არსებულ საშუალებებით დაიცვას მშრომელთა სახელმწიფოს ღირსება და საზღვრები. ამ საქმეში მასთანაა მთელი კავშირის მშრომელი მასა.

შრომის ორგანიზაციის საკითხები

არ შეიძლება სიხარულით შეხვდე საკითხების იმ რიგიან დაყენებას, რომელიც ჩვენ გვჭირვება. ერთბაშად ცას ვეპოტენებით და მიწაზე დახედვა ზედმეტ საქმედ მიგვაჩნია ავიღოთ, მაგალითად, საკითხი შრომის მეცნიერული ორგანიზაციის შესახებ, რომელიც ამჟამად თითქმის პრეგელბარიშხოვნია და ჩვენი ცდები და იმედები მისკენ არის მამართული. ყველგან მას განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევენ და ყველა ცდილობს მის გაღაჭრაში თავისი წვლილი შეიტანოს. ეს სრულიად ბუნებრივია, ვინაიდან მეურნეობის და მშართველობის რაციონალიზაცია და მეცნიერულ ნიადაგზე მოწყობა უმთავრესი პირობა არის მას აღორძინებაში და განვითარებაში.

მაგრამ, ჩემი აზრით, ამ საკითხისადმი ჩვენი ახლანდელი მიდგომა წმინდა აკადემიურია და, როგორც ასეთ, ძლიერ დაცილებულია ცხოვრების სინამდვილეს. რომ ეს სიმართლეა, ამას ჩვენი მტკიცება არ დაჭირდება.

სად წამოიჭრა პირველად შრომის მეცნიერული ორგანიზაციის საკითხი? ინდუსტრიის ქვეყანაში—ამერიკაში ტეილორიზმი—ეს ამერიკული მსხვილი მანქანური წარმოების შვილია. ის დაბადა ეკონომიური პირობების აუცილებლობამ, რომელიც უკვე ვეღარ ითმენდნენ პრიმიტიულ შრომას. (მანქანა ეს სისწრაფის, სისწორის, დროის და ენერგიის ეკონომიის, უცვლელი, ერთგვარი, მიზანშეწონილი და სარგებლიანი მოძრაობის სინტეზია. ადამიანის შრომა, დაკავშირებული მანქანასთან, ამნაირივე უნდა იყოს).

შეიძლებოდა თუ არა ჩვენში აქამდე ამ საკითხის დასმა? შეუძლებელი იყო, სათანადო პირობების უქონლობის გამო. შეიძლება თუ არა ახლა მისი იმგვარათ დასმა, როგორც ამერიკაში და სხვა ინდუსტრ. ქვეყნებშია? შეუძლებელია, ვინაიდან ჩვენი წარმოება კიდევ ნახევრათ პრიმიტიულ შრომაზე არის აგებული. მისი სრული ინდუსტრიალიზაცია თუმცა შორს არ არის, მაგრამ ახლა მის არსებობაზე ლაპარაკი ზედმეტია.

საილუსტრაციოთ ავიღოთ შემდეგი მაგალითი. შრომის მეცნიერულ დარგში მომუშავე ორგანიზაციები (თუნდაც ტფილისის ჯგრეთ წოდებული ცენტრალური საბჭოსთან არსებული) ისახავენ თავის მიზნათ მუშაობის პროცესის შესწავლას და შემდეგ ამ პროცესის რაციონალიზაციას — სარგებლიანი მოძრაობის დატეგმას და უნა ყოფის, როგორც ენერგიის ტყუილად დამხარჯვის, განდევნას. საცდელათ და შესასწავლათ, მაგალითად, იღებენ ზარადად დარტყმას (**удар**) ჩაქუჩით ან ურთით*). მათი სურვილია ამ დარტყმის პროცესის შესწავლა და მისი ისე დაყენება, რომ მეტი ნაყოფი გამოიღოს და მუშის ხარჯები ეკონომიის წავიდეს მასზე.

მაგრამ ფიქრობენ ისინი თუ არა, რომ ადამიანის ძალით ჩაქუჩის ცემა უნდა შეიცვალოს შეკანიკურ ჩაქუჩით; რომ ეს შეცვლა უნდა მოხდეს არა ხვალ და ზეგ, არამედ დღესვე; რომ უკვე ჰპატენტებულად დაწყებულია მექანიზაციის ცხოვრებაში გატარება არა მარტო საქალაქო წარმოებაში, არამედ სასოფლო მეურნეობაშიც. ვის დასჭირდება მათი ჩაქუჩის ცემის რაციონალიზაცია, როდესაც შესწავლას ისინი ანდომებენ არა ერთ და ორ საათს. ჩემი ფიქრით, ის კარგი იქნება, როგორც ძველი შრომის ეკონომიკის ისტორიული მასალა. ასეთი შრომა დასაფასებელია, მაგრამ მისთვის ახლა დრო არ არის.

„ციტისტების“ (უწოდოთ ასე მათ, ვინც შრომის მეცნიერულ ინტოტეტის გარშემო მუშაობს) შეცდომა იმაში არის, რომ ჩაქუჩის და მისდაგვარი პრიმიტიული იარაღები წარმოუდგენიათ იმ მანქანებათ, რომელზედაც აწერდა ტეილორიზმი და მათ ავიწყდებათ, რომ ჩაქუჩის დარტყმის რაციონალიზაცია კი არ არის ჩვენი მიზანი, არამედ მისი განდევნა (დღესვე), ჩაქუჩის მაგიერათ შემოღებულ მანქანაზე მუშაობის შესწავლა და რაციონალიზაცია კი იქნება საქირო.

ყალბ საფუძველზე არის დამყარებული ჩვენი „ციტისტების“ მუშაობა. ამ საკითხისადმი მეთდაგვარი მიდგომა კარგი იქნებოდა უფრო სამრეწველო ქალაქებში, ვიდრე ტფილისი, მაგალითად მოსკოვში, პეტროგრადში (ევროპასა და ამერიკაზე ზედმეტია ლაპარაკი). იქ შესასწავლი და საცდელი მოიძებნება, აქ კი ძვირად და ისიც ისეთები, რომ უნდა ვეცადოთ ჩქარი მათი შეცვლას და არა რაციონალიზაციას.

ზევით ნათქვამი არ ნიშნავს ჩვენში ამჟამად შრომის მეცნიერული ორგანიზაციის საკითხის უარყოფას. პირიქით, ის აუცილებლად საჭიროა ჩვენთვის უფრო მეტად, ვიდრე მაღალ ტეხნიკის მქონე ქვეყნისათვის. მაგრამ მას უნდა ჰქონდეს უფრო სხვანაირი ხასითი, თუ შესაძლებელია ითქვას, უფრო დაბალი (**скромный**). სწორად რომ ვთქვათ, ის იქნება არა შრომის **მეცნიერული** ორგანიზაცია, არამედ **ნახევრად პრიმიტიულ** შრომის **მოწესრიგება** და მოწყობა. არ უნდა შეგვრცხვეს სიტყვა პრიმიტიული, ის ნამდვილათ გამოხატავს ჩვენი ახლანდელ შრომის ორგანიზაციას. ამ ამოცანის გადაჭრას ფრიად დიდი მნიშვნელობა ექნება. უამისოთ ლაპარაკი მეცნიერულ ორგანიზაციაზე შეუძლებელია. ჯერ მოვაწყოთ როგორც რიგია პრიმიტიული და შემდეგ ვეცადოთ მეცნიერულ საფუძველზე შრომის აგებას. რამდენათ ჩქარა მოგვიწესრიგებთ პირველს, იმდენათ მალე შეძლებელი იქნება მეორეს განხორციელება.

ამჟამად ჩვენში შრომის ორგანიზაციის რაციონალიზაციის ძირითად საკითხად უნდა ჩაითვალოს წარმოების და მმართველობის საქმის იმნაირად მოგვარება, რომ არსებულ ტეხნიკურ და ეკონომიურ პირობებში მან მოგვცეს უფრო მეტი ეფექტი, ვიდრე ახლა ის იძლევა. შრომის ნაყოფიერების ზრდა ჩვენი ნახევრად პრიმიტიულ შრომის ორგანიზაციის საფუძველზე—ეს არის ჩვენი სადღეისო თავსაბტვრევი საკითხი. მასზე დამყარებულია სახალხო მეურნეობის აღორძინება, განვითარება და მისი სოციალისტიზაციის დაჩქარება, მოქნილი და მარტივ სახელ მწიფო აპარატის შექმნა და სხვა.

ამის განხორციელება კი არც ისე რთულია და ის გამოხატება სულ უბრალო და ყველასათვის გასაგებ ზომებში, რომელთაც არ შეიძლება დაუახოთ მეცნიერული (თავისთავის მოტყუება იქნებოდა მის ამ სახელწოდებით მონათვლა). სახელდობრ, ისინი არიან: **სამუშაო დროის ხარჯის გამოყენება, მუშაობის ცოდნა და გამოცდილება და სარგებლიანი მუშაობა.**

მუშაო დროის ხარჯის გამოყენება,—ეს ჩვენთვის ფრიად წმწვე საკითხია. აქნაობით მასზე ძლიერ ცოტას ვფიქრობდით. წარმოებებში და დაწესებულებებში სამუშაო დროს მთლიანად არ იყენებენ. ბევრი დრო იკარგება სულ უბრალოთ და უნაყოფოდ: მას არ აფასებენ, ეს კი შრომის ნაყოფიერებას ძირს სწევს. ყოველ წამსა და წუთს მუშაობის დროს დიდი ღირებულება აქვს. დავიმტკიცოთ ეს მაგალითებით.

ავიღოთ საბჭოთა დაწესებულება, სადაც, ვთქვათ, ისაზურებს 100 მოხელე დილაზე ათი წუთის დაგვიანება, ან დაგვიანება თუ არა, სამუშაოსთვის გვიან შედგომა,—ეს ყველგან ჩვეულებრივი მოვლენა არის. ზევით მოყვანილ დაწესებულებებში თვითეულ ძოხელეზე ათი წუთი საერთოდ დღეში შეადგენს 100×10=1000 წუთს, რაც დახლოებით უდრის 16 საათს, თვეში ის ავა 16×24—384 საათამდე, წელიწადში კი 384×12=4608 საათი, რაც შეადგენს მთლიანობაში **801 სამუშაო დღეს** და 801 მომუშავის ერთი დღის მუშაობას. ბადებს კვლავაც ჩვენ ათი წუთის დაგვიანებით. მაგრამ, თუ მივ ღებთ მხედველობაში, რომ დღეში თვითეული საბჭოთა მოსამსახურე კარგაც არა მარტო ათ წუთს, აოამედ რაღიდენიმე საათებს, შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ, თუ რა გაძარცვას აქვს ადგილი. ათი წუთით დაგვიანებას,—ეს ჩვენ დაყენებულებებში ხშირად უფრო სამრეწველო ქალაქებში, ვიდრე ტფილისა, მაგალითად მოსკოვში, პეტროგრადში (ევროპასა და ამერიკაზე ზედმეტია ლაპარაკი). იქ შესისხლეული

*) მომყავს როგორც შემთხვევითი მაგალითი ციტისტების მუშაობაში

ანად გამოყენება. საჭიროა კიდევ ერთი საქმის ცოდნა, რომელზედაც მოკუშავე ხშირ. თუ მან თავის საქმე რიგიანათ არ იცის, მისი მუშაობისაგან არაფერი არ გამოვა, თუნდაც სამუშაო საათი სრულიად იქნეს გამოყენებული, საქმის არა მცოდნე და გამოუცდელის მუშაობა თავისი ხანგრძლივობით უდრის ტყუილად მკდომის და კიდევ უარეს ია მასზე, ვინაიდან ეს უკ ასკნელი არაფერს არ აკეთებს და არც არაფერს ახდენს, პირველი თავის გულმოდგინე, მაგრამ უცოდინარო შუშაობით ბევრს საქმეს აფუჭებს. რამდენათ კარგათ იცნობს მოკუშავე თავის საქმეს და გამოცდილია მასში, იმდენათ ნაყოფიერია მისი შუშაობა. იტყვათ ეს ახალი აბზავი არ არისო. მართალია, მაგრამ უბედურება იმაშია, რომ ამ ძველი ტექნიკის გაზსენებისათვის ბევრი თავს არ იტკივებს და პრაქტიკულ მუშაობის დროს მით არ ხელმძღვანელობს.

მოვიყვანოთ მაგალითი ისევ საბჭოთა დაწესებულების მუშაობიდან*). დაწესებულების რეგისტრატორია მოვალეობაში შედის შემოსულ და გასულ ქაღალდების სარეგისტრაციო წიგნში ჩაწერა შინაარსის მოკლე აღნიშვნით. თუმცა ერთი შეხედვით ეს მუშაობა რთული არ არის და საქმის ცოდნას არ მოითხოვს, მაგრამ ნამდვილათ კი აქ საჭიროა ძლიერ კარგათ საქმის ცოდნა და გამოცდილება. გამოუცდელი რეგისტრატორი ერთ ქაღალდის ჩაწერას მოუნდება არა ნაკლებ 5—10 წუთისა, გამოცდილი კი მასთან შედარებით ხუთ ჯერ მეტს ჩასწერს. ეს აიხსნება იმით, რომ პირველი ქაღალდის შინაარსის გაგებას და შეთვისებას უნდება დიდი ხანი, მეორე კი გადახედავს თუ არა ქაღალდს, მას უკვე იცის რაში მდგომარეობს მისი შინაარსი. პირველმა ქაღალდი მთლათ უნდა გადაკითხოს, მეორეს კი მისი წაკითხვა არ სჭირდება. უკანასკნელად იცის არა ძალით ქაღალდის ჩაწერის პროცედურა, არამედ საერთოდ ყველა იმ დარგის საქმეები, რომელშიაც ის შესაბამება. გასაკვირველი არ არის, რომ მან წუკითხვისვე, ქაღალდის ერთი გადახვედით გაითვალის ის ძაკლე შინაარსი, რომელიც საჭიროა რეგისტრაციის დროს. (კიდევ მეტი მაგალითების მოყვანა შეიძლებოდა, მაგრამ ესეც კმარა).

საერთოდ გამოცდილების და საქმის ცოდნას მუშაობის დროს დიდი მნიშვნელობა აქვს. ერთ შემთხვევაში შეიძლება რომელიმე წარმოება-დაწესებულების მუშაობა შესასრულოს, ხელმწიფოში. არაფის არ სჯეუფა 200 მომუშავე. ეს დამოკიდებულია მასზე, თუ როგორი ცოდნის და გამოცდილების მომუშავეები არიან აყვანილი. ძომუშავეების შერჩევას, საქმის ცოდნის და გამოცდილების ხმით, უნდა განსაკუთრებული ყურადღება ძიაქციონ წარმოებადაწესებულებების მეთაურებმა, თუ კი უნდათ საქმის წესიერათ დაყენება. ეს კი ხშირად ასე არ ხდება. ამ საქმეს გაცილებით ნაკლები ყურადღება ექცევა, ვიდრე ეს საჭიროა. ზევით მოყვანილ მაგალითში, რეგისტრატორის დაკონავების ძალიან ნაკლები ყურადღება ექცევა. დაწესებულების ადმინისტრაციის ფიქრით, რეგისტრატორად საკმარისია იცოდეს წერა-კითხვა და ქაღალდებს შინაარსის გამოტანა. ამიტომ არის, რომ ტფილისში ერთი დაწესებულებიდან მეორეში ქაღალდის მსვლელობას უნდება 3 და 5 დღე.

გადავიდეთ ბოლო საკითხზე: **სარგებლიანი მუშაობა.** არ ქმარა მარტო სამუშაო დროის მთლიანად გამოყენება, ან გამოცდილი ძომუშავის საქმეზე დაყენება. ეს მხოლოდ მოთმის ძოუყენიგებია ერთი ნაწილია. საჭიროა კიდევ მუშაობის პროცესის ყველა მხარეების მოხაზულობა. კონკრეტულად ეს გამოიხატება მუშაობის პროცესის განსაზღვრებაში, ზედმეტ, არა საჭირო პროცედიების მოსპობა-შეზღუდვაში. წარმოება-დაწესებულების ან თვითეული მომუშავის მუშაობის პროცესი უნდა შესწავლილი და გამოკვლეული იქნეს იმ მიზნით, რომ შესაძლებელი გახდეს დანახვა, თუ რა არის ამ პროცესში ზედმეტი, რა კეთდება ისეთი, რომლის გაუკეთებლობა საერთო საქმეს არ ავნებეს და არც ასაოგებლებს. ყველაფერი ზედმეტი, ენერგიის უბრალოთ დამხარჯველი, ყველაფერი, რაც ფუჭდებოდა ტყუილათ მუშაობას არაფერს არ მატებს, უნდა განდევნილი იქნას. (მაგალითების მოყვანა ამის შესახებ შეიძლებოდა, მაგრამ ვთვლი ზედმეტათ). თვითეული წარმოება-დაწესებულების შრომის ორგანიზაციის საქმე ინდივიდუალური საკითხია და ის არაიმორძალური განსხვავებაა, რომელიც არსებობდა სოფლის და ქალაქის ნაწარმოებს ფასთა შორის და ხელს უშლიდა სოფლის გლეხობის ქალაქის პროლეტართან მტკიცე კავშირის დამყარებას. ეს საკითხი იდგა კომპ. პარტიის მე-12 ყრილობაზე სადაც გადაწყდა, რომ იქნეს მიღებულ ყოველი ზომები ქალაქის ნაწარმოების გაიაფებისათვის. მაგრამ სამწუხაროთ, აგერ უკვე წელიწადი თავდება და ქალაქის ნაწარმოების ფასი არა თუ დაეცა, არამედ უფრო იტკან გაიზარდა და უფრო მეტათ გააცრო სოფლის ნაწარმოების ფასება.

ფასების გადიდების მიზეზთა, როგორც გამოირკვა, ყოფილა წარმოების ზედმეტი ხარჯები და არა სამუშაო ქირა. მაგალითად, ამა წლის იანვრიდან სამუშაო ხელფასი საშუალოდ გაზრდილა 21 პროც. მაშინ, როცა საქონლის ფასები 49 პროც. ცალ-ცალკე წარმოებებში ასეთი სურათია: საქსოვ წარმოებაში სამუშაო ქირას მოუმატებია 14 პროც., ფასები კი გაზრდილა 58 პროცენტით; ლითონის წარმოებაში სამუშაო ქირა 45 პროცენტით, ფასები 121 პროცენტით*). თუ ამასთანავე მხედველობაში მივიღებთ, რომ სამუშაო ხელფასის ზრდასთან თანაბრად იზრდებოდა შრომის ნაყოფიერება, ჩვენთვის ცხადი იქნება, რომ სამუშაო ქირა. სრულებით არ არის მიზეზი საქონლის ფასების გაზრდისა. ერთად ერთი ბრალი უნდა დავდოთ მხოლოდ ზედმეტ ხარჯებს.

საერთოდ ზედმეტი ხარჯები გამოწვეული არიან წარმოების უწესრიგო დაყენებით, უთავდარიგო მართველობით, უთავბოლო და მიზანშეუწონელ ხარჯებით, ცუდი ვაჭრობით, სპეციალური სტაჟკების უზვად გაცემით, ტრესტებში ზოსამსახურეთა ზეძოველით (წარმოებაში ჩაბმულ ძუშების რაოდენობასთან შედარებით—ოძამდე ყოველ ას მუშაზე საწარმოვო ორგანოებს, ჰკავდათ შვიდი მოსამსახურე, ახლა კი 15, ესე იგი ორჯერ მეტი). და სხვა.

ამას პროფესიონალური კავშირები ვერ დატოვებენ უყურადღებოთ. მათი მოვალეობაა ძიაღონ ყოველგვარი ზომები და წარმოება ვაჭრობის საქმის ცუდათ დაყენებას ებრძოლონ. მათი საშუალებით და დახმარებით უნდა მოსპობილი იქნას ყოველგვარი ზედმეტი ხარჯები, რომელიც ხელს უშლის ნაწარმოების გაიაფებას და მასთან ერთად აფერხებს სამუშაო ხელფასის ზდას.

რასაკვირველია ეს არ ნიშნავს ძველებურათ წარმოების მართველობის საქმეში უმუშევრად ჩარევას. ამით საქმის არევის მეტი არაფერი არ გამოვა. პროფკავშირების დაბალი ორგანოები და წევრები თვალუყურს უნდა ადევნებდენ წარმოების მსვლელობას, მის უწესრიგო დაყენებას, ძტაცებლობას, ხელჩქარ არა მიზანშეწონელ ხარჯების გაწევას და სხვა ამგვარს და ყველაფერი ეს აცნობონ კავშირს, რომელიც სათანადო ორგანოების საშუალებით ეცდება შემჩნეული დეფექტების მოსპობას.

კავშირის ორგანოები, ნამეტურ დაბალი—საქარხნო კომიტეტები, უნდა კარგათ იცნობდენ თავის წარმოებას და აცნობდენ მუშა-მ

ՀԱՅԿՈՄԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏ ՍՈՒՐԵՆ ԱՐՇԱԿՅԱՆԸ ՄԱՐՏԻ 16-ԻՆ ԿԱՏԱՐՈՒՄ Է 70 ՏԱՐԻ

Ծնվել է 1853 թ. մարտի 16-ին Ալեքսանդրապոլում (Գյումրի)

Հայկոմի հանրապետական հանձնաժողովը որոշել է հանրապետության ղեկավարի ծննդյան 70-ամյակը նշել մարտի 16-ին։ Այդ առթիվ հանձնաժողովը հրավիրել է հանդիսավոր նիստ, որին մասնակցելու են Հայկոմի անդամները, Հայաստանի Կենտգործկոմի նախագահությունը, Երևանի խորհրդի գործկոմը, Երևանի կուսակցական կազմակերպության ներկայացուցիչները, Կարմիր բանակի ներկայացուցիչները, Երևանի կուսակցական դպրոցների ներկայացուցիչները, Երևանի պետական համալսարանի ներկայացուցիչները, Երևանի բանվորական ֆակուլտետների ներկայացուցիչները, Երևանի տեխնիկական դպրոցների ներկայացուցիչները, Երևանի բանվորական ակումբների ներկայացուցիչները, Երևանի կոոպերատիվ կազմակերպությունների ներկայացուցիչները, Երևանի արհմիությունների ներկայացուցիչները, Երևանի մամուլի ներկայացուցիչները։

Հանձնաժողովը որոշել է հանրապետության ղեկավարի ծննդյան 70-ամյակը նշել մարտի 16-ին։ Այդ առթիվ հանձնաժողովը հրավիրել է հանդիսավոր նիստ, որին մասնակցելու են Հայկոմի անդամները, Հայաստանի Կենտգործկոմի նախագահությունը, Երևանի խորհրդի գործկոմը, Երևանի կուսակցական կազմակերպության ներկայացուցիչները, Կարմիր բանակի ներկայացուցիչները, Երևանի կուսակցական դպրոցների ներկայացուցիչները, Երևանի պետական համալսարանի ներկայացուցիչները, Երևանի բանվորական ֆակուլտետների ներկայացուցիչները, Երևանի տեխնիկական դպրոցների ներկայացուցիչները, Երևանի բանվորական ակումբների ներկայացուցիչները, Երևանի կոոպերատիվ կազմակերպությունների ներկայացուցիչները, Երևանի արհմիությունների ներկայացուցիչները, Երևանի մամուլի ներկայացուցիչները։

ՀԱՅԿՈՄԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏ ՍՈՒՐԵՆ ԱՐՇԱԿՅԱՆԸ ՄԱՐՏԻ 16-ԻՆ ԿԱՏԱՐՈՒՄ Է 70 ՏԱՐԻ

Ծնվել է 1853 թ. մարտի 16-ին Ալեքսանդրապոլում (Գյումրի)

Հայկոմի հանրապետական

ერთი კაპიკი

ორგანო ქართველ ხალხისა

დ. ნ ა ს ტ ა

ხელმოწერის პირობები: ერთი წლით 3 მან., ექვსი თვით 1 მან. 50 კაპ., სამი თვით 75 კაპ. ერთი ნომრის ფასი 1 კაპ. ხელმოწერა მიიღება ყოველ დროს. ადრესი: „ტფილისი, ერევნის მოედანი, ეროვნული ბიბლიოთეკა“. ტელეფონი № 41-080. ანგარიშსწორების ბანკი: ტფილისის სახელმწიფო ბანკი. ანგარიშსწორების № 33,877 სალ. ნ. ო. ბანკში. ტფილისის ბანკის № 16 808 სალარო ანგარიში.

ბიბლიოთეკის ამბები

ეროვნული ბიბლიოთეკის ხელმძღვანელობის ცვლილება

1923 წ. 30 სექტემბრიდან ქ. ჩხენკელი ეროვნული ბიბლიოთეკის ხელმძღვანელობიდან გათავისუფლდება და ბიბლიოთეკის ხელმძღვანელობა ჩაბარდება ქ. ლ. ჯანაშიას.

ქ. ჩხენკელი ეროვნული ბიბლიოთეკის ხელმძღვანელობაში 1919 წლის ივნისიდან მოხვდა. ამ დროიდან მოყოლებული ბიბლიოთეკა ეროვნული ბიბლიოთეკის სახელით ცნობილი.

ეროვნული ბიბლიოთეკა ჩამოყალიბდა ძველი ქართული ბიბლიოთეკების ბაზაზე. ამ ბიბლიოთეკების ნაწილი ეროვნულ ბიბლიოთეკას გადმოეცა ეროვნული მუზეუმიდან, ნაწილი კი ეროვნულ ბიბლიოთეკას ჩამოერთვა სხვადასხვა დაწესებულებებიდან. ეროვნული ბიბლიოთეკა ამჟამად ითვლება ერთ-ერთ მდიდარ ბიბლიოთეკად საქართველოში. ეროვნული ბიბლიოთეკის ფონდები ამჟამად შეადგენს 200 ათასზე მეტ ტომს. ეროვნული ბიბლიოთეკა ინახავს ქართულ ხელნაწერებს, ქართულ ძველ ნაბეჭდ წიგნებს, ქართულ ჟურნალ-გაზეთებს, ქართველოლოგიურ ლიტერატურას და სხვ. ეროვნული ბიბლიოთეკა ინახავს აგრეთვე ევროპული ენების ლიტერატურას, ძირითადად ისტორიულ-ფილოლოგიურ ნაწილში. ეროვნული ბიბლიოთეკა ინახავს ასეთ ლიტერატურას ფრანგულ, გერმანულ, ინგლისურ, იტალიურ, რუსულ და სხვა ენებზე

ვაშინგტონის ვაშლების ფასების ვარდნა

ფერმერების ნაწილი ვაშლის ბაღებს ჭრის

ვაშინგტონის შტატის ფერმერების ნაწილი ვაშლის ბაღებს ჭრის, რადგან ვაშლის ფასები ძალიან დაეცა. ფასების ვარდნის მიზეზი ის გახდა, რომ ამ წელს ვაშლის მოსავალი ძალიან დიდი იყო. ეს მოსავალი 11 მილიონ ბარელს აღწევს. „ამერიკის ვაშლების მოყვარულთა ასოციაციის“ ცნობით, ვაშლის ფასების ვარდნის მიზეზი ისიც გახდა, რომ ამ წელს ევროპაში ვაშლის ექსპორტი ძალიან შემცირდა. ევროპაში ვაშლის ექსპორტის შემცირება ომის ბრალია.

ვაშინგტონის შტატის ფერმერების ნაწილი ვაშლის ბაღებს ჭრის, რადგან ვაშლის ფასები ძალიან დაეცა. ფასების ვარდნის მიზეზი ის გახდა, რომ ამ წელს ვაშლის მოსავალი ძალიან დიდი იყო. ეს მოსავალი 11 მილიონ ბარელს აღწევს. „ამერიკის ვაშლების მოყვარულთა ასოციაციის“ ცნობით, ვაშლის ფასების ვარდნის მიზეზი ისიც გახდა, რომ ამ წელს ევროპაში ვაშლის ექსპორტი ძალიან შემცირდა. ევროპაში ვაშლის ექსპორტის შემცირება ომის ბრალია.

ბრძოლა ბერლინისთვის

ბერლინის ბრძოლა ისეთივე სასტიკია, როგორც სტალინგრადის ბრძოლა იყო. ბერლინის ბრძოლა ორ კვირაზე მეტია გრძელდება. ბრძოლა ბერლინის ქუჩებში მიდის. ბერლინის ბრძოლა ისეთივე სასტიკია, როგორც სტალინგრადის ბრძოლა იყო. ბერლინის ბრძოლა ორ კვირაზე მეტია გრძელდება. ბრძოლა ბერლინის ქუჩებში მიდის.

ბერლინის ბრძოლა